

מז:

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

מסורת הש"ס

נר מצודה

סח א מיי פ"ח מהל' שמיטה ויובל הל' ו:
 סט ב מיי פ"ח מהל' שבת הלכה ג סמג
 לאוין קה טו"ש"ע א"ח סי'
 שה סעיף א:
 ע ג מיי פ"ח מהל' שמיטה ויובל הל' ו:

עַבְדְּךָ מִיִּי שֶׁם הַלֵּלָהּ בִּי:
עַבְדְּךָ הוּא מִיִּי פֶּסֶחַ מֵהֶלֶל
אִסּוּרֵי צִיָּאָה הַלֵּלָהּ הוּא
סִמְגָה לְאֹחֲרֵי קִלּוֹ טוֹר אֵה־עַ
סִי כֵּד:
[עַבְדְּךָ וְשִׁׁעַ אֵה־עַ סִי כֵּד
סִי עִיף 7]:

עג ז ח ט מ"י פ"ט
מהל' עבודת כוכבים
הלכה ח ופי"ב מהל' רוח
הלכ' יב יג יד סמג לאוין
מה טוש"ע י"ד ס"י קנא
סעיף ה:

דבינו חננאל

[illegible][illegible]

ת בהמתו בשביעית. פירש
מכירות ושאלה ונקיוני ואי
צשחיתה חבל גבי עובד
בהמתו צשצת ואיכא למיגזר

וּמִנָּה תִּמְרָא דִּאֲמִירָא
(6) בִּשְׁׁׁא לֹא יִמְכּוֹר
בִּשְׁבִיעִית וּבִׁה *מִתִּין
אֲמִירָא (7) רַבָּה מִי דְּמִי
שְׁבִיתָת בְּחִמְתּוֹ בִּשְׁבִי
עַל שְׁבִיתָת בְּחִמְתּוֹ
הִיכָא דִּאֲדָם מִצּוּוֹה
מִצּוּוֹה עַל שְׁבִיתָת
(8) בִּשְׁׁא לֹא יִמְכּוֹר אִי
וּבִׁה *מִתִּירִין מִפְּנֵי
לֹא רַב אִשִּׁי וְכָל הִיכָא
וְהִירִי כָּלִים דִּאִין אֲדָם
בִּשְׁבִיעִית וְתִנֵּן (9) דִּאֲלֵא
דִּשְׁאִי לְמוֹכְרִין בִּשְׁבִיעִי
הָעוֹל וְהַמּוֹזֶרָה וְהַדֵּק
כָּל הִיכָא דִּאִיכָא
דִּמִּצּוּוֹה וְכָל הִיכָא דִּי
אֲעִיג דִּאִינוּ מִצּוּוֹה
לִישְׁרָאֵל הַחֲשִׁיד לְמוֹכְרֵי
אֲבִיו מִ״ט עֶבֶד מִר
וּבִינוּ אִלּוּ וְהָא אֲזִי
כּוֹכְבִּים לְעוֹבֵד כּוֹכְבִּי
לֹא קָא מִזְבִּין אִיתִיב
בְּחִמְתָּה דְּקָה לְכוּתִּיב
אִין מִזְכִּרִין מִ״ט אִי

ארכיטקט ומוזיקאי
במהלך השנים
אצל זכרים ונקבות
מוסריין בהמה לרועיה
מוסריין וואין מוסריין
ספר וללמדו אומנור
בפונדקאות של כוח
אצל זכרים ונקבות
אצל זכרים ונקבות
ללמוד ולימדו

תינוק ללמוד ספר
לא חשידי ועוד תנאי
זיון ולא כלי זיון ואין
ואין מוכרין להן לא
כבבלים ולא שלשלאות
כוכבים ואחד כותי
אשפיכות דמים
ומייהדין עמהן אלא
לעובד כוכבים וכי
תשובה ישראל עבי
נחמן אמר רבה בר
אסור למכור לעובד כ
לישראל החשוד
רהיט בתריה תלה
בחלא ולא אדרכיה א
שאסור למכור לעובד
ללסטים ישראל ה'
פשיטא היינו עובד
אמאי לא לעולם דלא
דיומנין דעביד לאצ
אין מוכרין להן תת
תריסין מ"ט אילמא
הכי אפילו חיטי ושי

וּמוֹנֵה סִימָרָא. דְּהִיכָא דְלֵי
לְקוּלָא דַּמֶּנּוּ כִּי לֹא יִמְנָה
הַחֲשׂוֹד עַל הַשְּׂבִיעִית לֹא
מִשּׁוּם שֶׁעוֹר וְגו' אֲזַי
כִּי הָיָה גִּוּוֹנָא דַּתְנָן
וְדָם פְּרָה הַחֲוֹרֶשֶׁת
מִפְּנֵי שִׁיכּוּל לְשׁוֹחֲטָהּ
זֶה אֵין אָדָם מִצּוּוֹה עַל
תְּהֵא כֹּאדָם מִצּוּוֹה
שֶׁשֶׁבֶת א"ל אֲבִי וְכֹל
יִזְרָא וְהָרִי שְׂדֵה דַּדָּם
יִהְיֶה בְּשִׁבְעִית ^(א) וְתִנָּן
שְׂדֵה נִיר בְּשִׁבְעִית
כּוֹל לְהוֹבִירָה מִתְקִין
יִצְאֵן אָדָם מִצּוּוֹה שְׂרִי
וְצוּוֹה עַל שְׁבִיתָת כֻּלִּים
הַן כֻּלִּים שְׂאֵין אָדָם
הַמַּחְרִישָׁה וְכֹל כֻּלִּיהּ
אֵלָּא אִמּוֹר רַב אֲשִׁי
יִתְלָא תִּלְיִן וְאַעֲגִי
נָא לְמִיתְלִי לֹא תִּלְיִן
הַ זֶבֶן הַהוּא חֲמֵרָא
לְעוֹבֵד כּוֹכְבִּים א"ל
י א"ל אֲנָא לְיִשְׂרָאֵל
וּמִזְבִּין לִיהּ לְעוֹבֵד
קָא מִזְבִּין לְיִשְׂרָאֵל
מִקּוֹם שְׁנֵהֲנוּ לְמַכּוֹר
מִזְבִּכֵּין שְׂלָא לְמַכּוֹר
מִמָּא מִשּׁוּם דְּחִשְׁדִּי

תניא ^האין מעמידן
עובדי כוכבים וזכרים
על נקבות ואין ^זל
אצל נקבות ^וואין
מייחדין ^הלהם
תניוק ללמדו
אבל מעמידן בהמה
וזכרים אצל נקבות
אין ^זל וזכרים אצל
נקבות ומוסרין בהמה
עמהם ומוסרין להם
למדו אומנות אלמא
אין מוכרין להם לא
שחיין להן את הזיוין
ודן ולא קולרין ולא
של ברזל אחד עובד
ט אי נימא דחשידי
חשידי האמרת
משום דאתי לזבונה
מא כותי לא עביד
תשובה והאמר רב
זבונה כדרך שאמרו
נים ^הכך אסור למכור
גור לעובד כוכבים
פרסי וא"ד פרסא
דימי בר אבא כדרך
כבים ^האסור למכור
אי דחשידי דקטיל
כבים ואי דלא קטיל
שיל והב"ע במשמוטא
נפשיה תנו רבנן
אין וי"א מוכרין להן
שום דמגנו עליהו אי
נמי לא אמר ^הרב
אי

במחירה דלפני עור תלין
החורשם נשציעים. ישראל
יו פרה התלומדת לחרוש
ש צינתם בהמסו נשציעים.
אל למיגור משום שאלה
סמיו וליז משום לפני עור
וכסול תלין בשחירה אל
כוכבים לענין שנת אדם
שציתת בהמסו נשצת ואיכא
שום כל הי: אדם מלווה
שדו. שנת שצתון יהיה
f ימור. לו לישראל החשוד
עית: שדע. ניר. חרשוה
רעיה קיימא ועבר ארפני
לעשותה שדע חור
גה: המחרישה וכל עליה.

לעצמות קרקע ^(א) והשמש
ששם דלקמיה הכא קא זצין
היה את הגורן לרוח להעביר
גורן עורר עד את המזרח:
א"פסור"ר ^(ב) דזביה למיטלי.
וזהו שר דשרה אדם קופץ
וים דאינו מאי לו כל שעה
ום שם ^(א) דלקמן קא זצין
ל למיטלי. בגון כלים הללו:
ל למיטלי בשמיטה: לישראל
ליו. בתמיה. הלכך תלינן
ההמום וזרים אלל. עובדי
יים דרבעי לה: נקבות אלל.
ככים נקבות כדמפרש צ"ל
לעובדי כוכבים מזוין
(כ"ב): וזו חומתו דלא משכה לה
ד' ישראל: וא"ל וזרים אלל
שעובדם כוכבים ונרצעת

מוסרין בזהם לרועה. עובד
זוים רביעה: ואין מסיחדין
שוד על שפירות דמים: ואין
סניטין. דמשכי ליה למינות
זמשכ זכור והן מזהרין
ב (בראשית ב) ודבק אשתו
זאלמא לא חשדי. כותים
זאפי. הכי קמני בדרבינא
בזהמה דקה תליא במנהגא
בגסה אסור לזנוי להו אלמא
זי מזנין ליה לעובד כוכבים
ז מוכרין לן. לעובדי כוכבים:
ק ורומח: כלי ויין. בית די
לסייף. סדן. לשום בו רגלי
אשכנו שטר"ק בלע"י זיפ"י:
בלע"י. ששאלא. פרוש:
שום דלא ליקוי בזהו שראל:
קאי. אי נימא. משום דכותים
מיים חשדי: והא אמר. לעיל
עמהם אלמא לא חשדי: לא
נה. לחזור בו ולחוש לדברי
ואסאקרוהו למכור לעובד
עציד תשובה. וזיית ולא
לעובד כוכבים: רעט. רבה:
להווא ישראל למיהדר
מרמא מיניה: בתלא. בדין
נקום קשה להילוך: ולא
ז השיג. ודומה לו בפלגש
זיפסיס כ כתרו את בנימין
ממותה הדריכוהו צ צעריהם
זתחם השיגום השננים לבני
ז"ג לעולם דלא קטיל
דעציד לאזלי ופשיה. לסטים
ממוון מיד בעליו ונמלט
דרפיין אחריי נלחם ומילי
אבד זה את ממונו:
אי

הגהות הב"ח

(4) גמ' ואין מתייחדין
מהם: (3) רש"י ד"ה
מחרישה וכו' לעבודת
רקע והכא לאו משום
זתא דלקמיה קא זבין
הוה השתא שהי כל
עה: (ג) ד"ה לזכא וכו'
תא דלקמיה קא זבין
ליה:

לעזי רעס"י

ל"א [פיל"א]. יעה.
 ושור"א [פושור"ר].
 עד.
 טו"ק. סד (לכבילת
 גלים).
 יפ"י [צי"ף]. סד
 (לכבילת גלים).
 וזי"ש [בוי"ש]. כבלים.
 רזי"ש [פריי"ש].
 לשלאות, אזיקים.

רבינו חננאל (המשך)